

Počíná se kronika o životě
lavných skutcích bratří a sester při klášte
škole svatého mučedníka Christiana a Dop
na levém břehu vltavském rozložené u
ípatí kopce Petřína.

eni touhou spravedlivě a pravdivě zazname
ožím ráměrem.

ách, kdy bezbožnost a násilí vládne světem porous
ích a antichrist derou se ku moci v srdcích naší
clanost vzdělaní, míru a Boží obci.

emu ráměru necht' dopomáha' všemohoucí Bůh.

 éta dobrotisícího
přítelůvací narození Páně, šestého dne po
svátku antiška z Assisi, vydali se
na po připomenutí díla Kosmova-
ch kláštera zvaného klementinami na pravém
břehu vltavském.

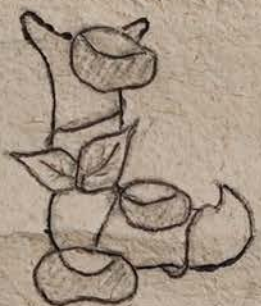
Zde ďáblovo mámení a vnuknutí pekelné
posedlo děvčata nehodná, která na varhany
v opojení vyšplhala a kára na pak ukrutně
klidacem nerudným k varhan žen tyto
slísti byly nuceny.

Na dvoudesátého pětadvacítiho
od narození Páně, devátého dne po svátku
svatého Františka z Assisi, vydali jsme se
shlednout večerní scénu do divadla Vinohradského
naproti chrámu sv. Ludmily. Večer královský byla
hra narybována, ale jen co je pravda, nemůžeme
přijít na to, proč. Inak chtěl spisovatel dramatik
William Shakespeare nejen scénu, ale i její
název zahájit tak, aby si každý domyslel, jak
bude probíhat?

Usadili jsme se na dřevěných sedadlech a
shlíželi jsme představení. V polovině dramatu
byla pauza a my si svorně sdělovali své první
dojmy. Přestávka se ale neúprosňe blížila ke konci, a
nám nezbylo, než usadit se zpět a shlednout i
druhou polovinu. Po jejím konci, pět minut šleskati
byli jsme nuceni. A jelikož po našem poslešku
odběla hodina dvaadvacíti, odebrali jsme se do
svých vzdálených příbytků a do lože ulehli.

Léta dvoutisícího pětadvacátého
od narození Páně, den svátku sv. Kalista I.,
Z rána se naši vstevníci se studií
lingvistických vydali do učebny I1 ku
zarnamenání jejich moudrosti a bystrosti
ve zkouškách logických. Poté jsme
vyrazili na vrtěláním hudebním. Dále
jsme se vrtělávali lingvisticky v jazyce
českém. V hodině přírodní prověřit
některé bylo potřeba ku připomenutí
látky jež byla tvorstvo tak podivné,
že i ve vodě dýchali a žili mohlo.
Avšak tento den se ještě konci nedabral
neboť v počtech prokletých jenž jsme
studovali, jsme si naše zkušenosti
ropakovat mohli. A to jeť náš den
svátku sv. Kalista I.

Na ~~pani~~ docentisčině,
pěsadvacátého, dne památky
svatě Terezie a Anny, školní den rájovaný
jsme prožili. Na hodině jazyka našeho, Jirka a
Ema soustředili se museli, neboť slohorku
mapas byli nuceni. Když přišel čas učít se
jazyk německý, Cyril na pokynův však nedbal, a
to důvěře paní profesorky selhal. Kaštanů
hoštinův Cyřilem za oděv, mistrojem mršedným
kaštanův Jadeáš byl, slyšel družiny se smích
prohýbal. Ale profesorka všimnouc si toho,
krutým brestem pobřstani byli.

ěla dvoudesátého pětadvacílého od narození
Páně, druhého dne před svátkem svatého Lukáše, nastal den naší
školy - test z věd fyzických. Nuceni jsme byli psát na kus
pergamenu rychlost, a dráhu kočáru šarženého chyspřechim. Šdarmě jsme
soto brápení přexili, díky hlasu xvonu, xvonícího sa...lavku od
utřpení. Poté byli jsme nuceni brápit své ruce při psaní slohu z
jazyka českého. Tam brápení však nekonečno. Dvě hodiny před polednem,
učili jsme se jazyku cizích - jazyku germanského a frankého. Následně
jsme se proti naší vůli xúčastnili klani z věd matematických.
V následujících čtyřech pěti minutách jsme se snažili dostat do
našich hlav xpisoby planety naší a její xvyky. Velice jsme se však
pobavili počínáním. Matyášovým, něi jeho napodobováním naší
hvězdy. Cyril však sahy vysvětlal Matyáše a dokonce i světil
Lenciňm světicím sařčením. Poté jsme se měli učít dějiny
předků z našich, ale místo jsme psali senko sařis do naší kroniky,
pro budoucí generace. K obědu jsme měli xřái s hnědou omáčkou
sařadného původu. Poté se Cyril proběhl sám, ně namhl děrkám
opondilím věci v naší přelektuře. Sařky musely jít na naši hlavní
kancelorkou. Když však s ní psaly, přelektura byla již otevřena.
Kdo ji však otevřel, sůstává dodnes sařadou.

éta páře dvoulisícího pětadvacátého

V den památky své Hedviky nastal čas
vyučování mravů s paní profesorkou, jejíž jméno
po škole bylo. V tento den nás učila
o dobrých mravech, avšak jich někteří
už dříve postrádali, proto mladí muži
byli pokáraní za "kocovinu". Podobou se pyšle,
jež nesla jméno Pepa ukázala ducha
profesorce, však byla pokáraná ukrutně.
Když nastala hodina počítání, kde mladí
muži neukázněni byli a neplechly tropili.

Na Páni dnešního pětadvacítiho,
kdy slavilo svatek sv. Jena, na prvním učení
vzdělávali jsme se o lůch dáblových, jež se
objevují v satanických krabičkách dnešní doby.
Umělecká díla ~~využili~~ jsme v pořadí druhém.
Když náletem posedla paní mistrova, nás
mučedníky donutila představovat naše dlouho
dělané práce. Ale když nastal čas, učil se
sportovním duchem, s jinými jsme skončili,
a proto dříve děkujeme Bohu, že jsme tato
muka přetrvali. N

Ľá dvousisiciho päadvacáseho
od narození Päni, sedm dní před svátkem
svatého Giona a Judy Tadeáše jsme na
přirodních vědách začali poznávat nerudou
skupinu obloživelníků plnou slizkých ropuch a
strašidelných mloků. Teď nám paní profesorka
řadala bylo nerudně živočišný ztvárnit.

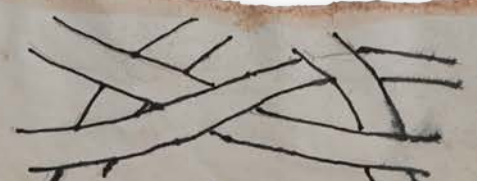
Lidé se domnívali, že je sám ďábel
stvořil, však jak přesně vypadali můžeme
se pouze domnívat. Bylo to stvoření na
souši i ve vodě žijící, jež tělo šupinami
kryté nebylo. Po krátkých končetinách se
pohybovala a nejspíše i člověka snísti
se nebálo. Cože, co jsme se touto legendou
prokousali, jsme svůj hlad usítili v
refektáři školním. Tam omáčku sůvkovou
nám podávali s osmi knedlíky a brusinkami.

L

ita dvouhriška pětadvacátého
od narození Páně, den svátku svatě
marie Galome. Tento posvátný den napočal
přehledkou našich stvořených prací a
dělech vesměrných. Poté jsme se vzdělávali
v lingvistice. Následně jsme písemně
prověřili naši znalosti v jazyce anglickém.
Dále následovala hodina počtů. Vzdělávání
následovalo v jazycích cizokrajných. Ke konci
dne jsme se pak dozvěděli více o díle
Platovci, jehož slavná komedie o knze nás
rozesmála, a tak byl náš den zakončen
veselím.

isa Páně dva tisíce let a jedna čarolina
stokrá. V den svátku svátku svého Theodora.
V hodine první, nenašli jsme již opravené sestry,
na jež podívatí jsme se měli. Poše jsme
psali ověřovací skoušku z jazyka rodného,
v níž jsme pracovali se svarem slova jenž,
jež umíme již používatí. Poše čtyři šestiny
Germaniku naši sudy psalo skoušku znalosti
z jazyka germánského. Na reměpisné nauce
otevřeli jsme knihu reměpisného vědění na
straně s magickým číslem sedmdesát
bez tří, což je naše oblíbená cifra.
Den jsme poše zakončili nekončícím čekáním
na přiděly pokrmů v kasiňně.

Jeysána kronika tato
ve skriptoriu klášterní školy
svatého Christiana a Dopplera
ku připomenutí slavných
skutků našich,
na věky a všem pokolením
zachovaných v opise tom
ili Boží vedení

Amen.

